

Licht in de school

Jan Noteboom

Dit materiaal is onderdeel van het compendium christelijk leraarschap dat samengesteld is door het lectoraat Christelijk leraarschap van Driestar hogeschool. Zie ook www.christelijkleraarschap.nl.

Samenvatting	Meditatie over Mattheüs 5:13-16. Iedere christen die dicht bij de lichtbron (Jezus) leeft, verspreid licht. Dit licht wijst anderen in duisternis de weg en richt de aandacht op God Zelf. Met reflectievragen.
Bronvermelding	Noteboom, J. (2011) Licht in de school. In <i>Leren bij de Bron, meditaties voor leraren</i> (pp. 90-91). Uitgeverij Groen – Heerenveen.
Thema *	Leraar
Gebruik **	Hart
Plaatsingsdatum	2011
Gerelateerde artikelen	n.v.t.
Trefwoorden	Mattheüs, licht der Wereld, duisternis

* In het compendium wordt al het materiaal verdeeld over de acht thema's van christelijk leraarschap: *onderwijs, inspiratiebronnen, leraar, leerling, leerstof, didactiek, schoolteam, leidinggevend*.

** Het materiaal kan gebruikt worden als onderbouwing en visievorming (*hoofd*), bezinning en reflectie (*hart*) of biedt concrete handreikingen en voorbeelden (*handen*).

39

Licht in de school

'Gij zijt het licht der wereld (...) Laat uw licht also schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken mogen zien, en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken' (Matth. 5:14-16).

Wij zijn mensen van de elektriciteit. Een druk op de knop en er is licht in huis, en buiten gaan de straatlantaarns automatisch aan als het donker wordt. Er was een tijd dat, wanneer er licht moest komen, dit met vuur aangestoken moest worden. Op straat waren er speciale lantaarnaanstekers om licht te maken. Zo'n lantaarnaansteker liep heen en weer over de straat en stak alle lantaarns aan. Je kon altijd zien waar hij was geweest, want hij liet een spoor van brandende lichten achter. Dat is – als het goed is – het beeld van een christen: daar waar hij geweest is laat hij licht achter.

Het licht der wereld, noemt Jezus Zijn volgelingen. Dat betekent dus dat de wereld in duisternis verkeert. Er gebeuren dingen die het daglicht niet kunnen verdragen. De wereld weet niet meer hoe ze goed moet leven. Ze heeft licht nodig.

Julie zijn dat licht, zegt Jezus tegen Zijn leerlingen. Tegen die alledaagse, onbelangrijke mensen zegt Jezus: 'Julie zijn het licht.' Hoe kan Jezus dat zeggen tegen heel gewone, beperkte en in zichzelf zondige mensen? Omdat Hij ook zegt: 'Ik ben het Licht der wereld.'

Een christen is alleen maar licht door de geloofsverbinding met Jezus. 'Die Mij volgt', zegt de Heiland, 'zal in de duisternis niet wandelen, maar zal het licht des levens hebben' (Joh. 8:12). Een christen wordt dan ook weleens met een reflector vergeleken. Hij kaatst het licht terug als hij bij de lichtbron verkeert. Hij moet dus in de buurt van de lichtbron zijn! Anders straalt hij niets uit.

Licht is een beeld van heil en leven. Even onmisbaar als zout, waar het in het vorige vers over gaat. Door het licht wordt anderen in de duisternis de weg gewezen en vreugde en warmte geboden. Iedere gelovige die dicht bij de Lichtbron leeft, verspreidt schijnsel, dat wil zeggen: hij heeft een heilzame invloed op de plaats waar hij is gesteld. Of hij dit nu zelf merkt of niet.

Het licht dat schijnt geeft niet alleen mensen zicht op wat goed is, maar richt de aandacht op God Zelf. 'Laat uw licht also schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken mogen zien, en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken.' Het gaat er dus niet om dat ik de aandacht op mezelf vestig. Het gaat erom dat mensen God gaan zien en eren. Christenen zijn – zoals een zendeling in India het eens zei – als mensen die je 's morgens vroeg tegenkomt in de bergen. Hun gezichten glanzen, terwijl je zelf in de duisternis wandelt. En als je omkijkt om te zien waar dat licht vandaan komt, valt het je op dat ze met hun gezichten in de richting van de zon lopen, die hun gezicht verlicht.

Als Jezus zegt: 'Jullie zijn het licht', dan is dat heel persoonlijk! Dan geldt dat ook voor de 'schoolwereld' waarin wij ons werk doen. Waar kinderen en jongeren in duisternis leven als ze de Heere Jezus niet kennen en Hem niet volgen als hun Heiland. Waarin veel is wat het licht niet kan verdragen. Dan klinkt daarin ook een opdracht voor ons door: jullie zijn het licht van de school.

Dat brengt ons bij de vraag: leef ik zelf in het licht? Leef ik in het 'Licht van de wereld'? Leef ik met mijn gezicht naar de Zon toe? Dat bepaalt namelijk mijn gedrag, mijn omgang met mijn collega's en de leerlingen. Zo ben ik ook een licht. Zo'n lantaarnaansteker die een spoor van licht achter zich laat.

Vragen:

- 1 Kun je wel zeggen dat een gelovige leraar een 'spoor van licht' achter zich laat?
  - 2 Waar kom je de 'duisternis' tegen in jullie school? Hoe ga jij daarmee om?
  - 3 Zijn er leerlingen in je groep waaraan je merkt dat ze een licht zijn in de school? Waaraan merk je dat?
-

Tekstgedeelte: Mattheüs 5:13-16

Liederen om te zingen: Psalm 18:8; *Uit aller mond* 221 (Wees blij te allen tijde)